

til Dansk Flygtningehjælp. Der bevilges yderligere tilskud til fremmedklubber, til såkaldt integrerende foranstaltninger, til at sørge for, at fremmede får dyre kurser, så de kan komme forrest i jobkøen osv.

Der bevilges og bevilges og bevilges. Resultaterne udebliver, alt imens frustrationen i den danske befolkning bliver stadig større. Her føler specielt de svageste grupper, at der gøres stadig mere for de fremmede, og at det sker på bekostning af danskerne. Overgrebene mod den danske befolkning sløres med positivt ladede ord som etnisk ligestilling og rammer naturligvis aldrig den velbærgede del af den danske befolkning, men altid bistandsklienter, arbejdsløse, de svage grupper og meget ofte dem, som ikke er i stand til at tage til genmæle, vore socialt mest udsatte grupper, dem, der sidder yderst, når arbejdspladserne fordeles, dem med så store problemer, at man ikke forventer, de har kræfter til at stå imod og gøre oprør. Og det er en socialdemokratisk regeringschef, der fører øksen.

Det er jo ikke overraskende, heller ikke efter at man har hørt statsministerens og indenrigsministerens taler her i dag, at nogle af de traditionelle socialdemokratiske vælgere vender det gamle arbejderparti ryggen.

Det lader ikke til, at en stor del af arbejderne har tillid til Socialdemokratiet, og jeg tror, det meget er på grund af partiets fremmedpolitik, partiets ulandspolitik og partiets kulturpolitik, hvilket i øvrigt også mange undersøgelser viser.

Det, vi skal og burde nå frem til her i dag, er at afgøre, om et multietnisk samfund virkelig er at foretrække frem for det danske samfund, vi kendte, før den famøse udlændingelov af 1983 blev vedtaget.

Den danske befolkning burde blive taget med på råd og må, såfremt det mod min formodning skulle vise sig, at den ønsker et multietnisk samfund, selvfølgelig også tage et medansvar for den vej, Danmark er slået ind på.

Det er ud fra den erkendelse, at Dansk Folkeparti ønsker at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til snarest og senest i forbindelse med det kommende valg til Folketinget at lade afholde en folkeafstemning om Danmarks udvikling til et multietnisk samfund,

går Tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 86).

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår, det er en utrolig vigtig debat, vi skal have her. Vi har den jo også, hvad skal vi sige, mindst en gang om ugen, så nu tager vi den igen.

Der er bare et spørgsmål, jeg godt vil have afklaret her fra starten. Hvad er grunden til, at en debat om en forespørgsel med den formulering lige præcis finder sted i dag?

Jeg mener, man kan jo se af forespørgslen, at den blev anmeldt den 2. oktober 1996, og det er mig bekendt 7 måneder siden. Den blev fastsat til diskussion første gang den 5. november 1996, hvor den blev taget af. Så blev den fastsat til diskussion den 23. november 1996, hvor den blev taget af. Hvad er grunden til, at Dansk Folkeparti har ladet denne utrolig vigtige debat ligge og vente i 7 måneder, når den er anmeldt den 2. oktober 1996?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er fuldstændig korrekt, at det var en af de første forespørgselsdebatter, som blev anmeldt. Nu har jeg ikke lige datoerne, men det er sikkert rigtigt, som hr. Søren Søndergaard sagde, at første gang var den 2. oktober 1996.

Vi har jo stillet forespørgslen til statsministeren og indenrigsministeren, men på det tidspunkt meddelte statsministeren, at han ikke kunne være til stede i Folketingssalen. Statsministeren skulle til møde i Udenrigspolitisk Nævn. Det er ikke ironi eller hån over for statsministeren eller andre, for sådan noget kan ske, men derfor blev debatten taget af.

Den anden gang havde Dansk Folkeparti, så vidt jeg husker, noget andet; vi er et lille parti på fire medlemmer. Derfor er den kommet på i dag. Mig bekendt har den stået adskillige måneder på Folketingets dagsorden, men uanset om det er i oktober, november, december, januar eller februar, er det da godt, vi får debatten nu. Mener hr. Søren Søndergaard i øvrigt ikke også det?